Cirkulär.

1:o) Med åberopande af § 11 i Nådiga förordningen om postsparbanken i landet af den 24 Maj 1886, anmodas postanstalterne, att, vid insändandet af deri nämnda motböcker, uppföra desamme å reversal, med utsättande, ej mindre af hvarje motboks N:r och serie, än namnet å dess egare och den postanstalt, genom hvilken motboken bör till denne återställas. Reversalet affattas å blanketten 22.

2:o) Motbok, som blifvit dess egare affordrad i följd deraf, att **hela** det derpå innestående beloppet uttagits, bör vid insändandet till postsparbankens styrelse fogas till den sparbanksjournal, der uttagningen observerats. Sjelffallet är, att om en person, som engång till postsparbanken återställt sin motbok, sedermera vill insätta medel i banken, är han att anses såsom **ny** insättare och följaktligen underkastad skyldigheten att ånyo **för** sig lemna de uppgifter, hvilka omförmäles i § 4 af ofvannämnda förordning. I andra fall må dessa uppgifter **under inga vilkor** en **och** samma person flere gånger affordras.

3:o) Hafva uppsagda och utanordnade medel icke blifvit lyftade inom femton dagar efter den tid, då de till utbetalning förfallit, bör anordningen, med anmälan härom, till postsparbankens styrelse återsändas.

4:o) I cirkulär af den 14 sistlidne Mars N:o 2, har postsparbankens styrelse förständigat postanstalterne att, då uppsägningshandling (blankett 4 a och 4 b) af dem till styrelsen insändes, uppgifva alla de insättningar, som, enligt den vid uppsägningen företedda motboken, möjligen blifvit derpå gjorda **under den period, hvartill upgsägningsdagen hör;** och ser sig postsparbankens styrelse, af förekommen anledning, föranlåten ytterligare påminna om ett noggrant iakttagande af denna föreskrift, alldenstund dylika insättningar, vid tiden för uppsägningen, icke kunna vara styrelsen bekanta.

5:o) Vid qvitteringen af gjorda insättningar, hafva åtskilliga postanstalter användt ett långt större antal kuponger, än nödigt varit. En insättning på t. ex. tio mark, har nemligen icke alltid blifvit qvitterad med en kupong å detta belopp. utan med flere kuponger af lägre valör. Då motböckerne genom ett dylikt felaktigt tillvägagående måste alltför snart blifva fullbesatta med kuponger, varda postanstalterne, till undvikande häraf, erinrade att vid ifrågakomna qvittering, på sätt derom i sparbanksförfattningarne jemväl påbjudes, använda kuponger af högsta möjliga valör, samt att, för att möjliggöra detta, noga se till att slika kuponger ständigt finnes hos dem i ej alltför ringa mängd att tillgå.

6:o) I anledning af till postsparbankens styrelse tidt och ofta ingångna reqvisitioner å kuvert, fästes postanstalternes uppmärksamhet derå, att sådane blifvit dem kostnadsfritt utlofvade endast för såvidt de erfordras vid insändandet af sparbanksmedel och redovisningshandlingar, hvartill höra räkning öfver sagde medel med dertill hörande journal samt redovisning öfver qvittenskuponger och sparmärken.

7:o) För att utmärka postanstalternes egenskap af sparbankskontor, har postsparbankens styrelse gått i författning om förfärdigandet för hvarje postkontor och postexpedition af en härför nödig skylt, hvilken, såsnart den emottagits, bör anbringas å tjenligt ställe vid ingången till postanstaltens lokal.

Helsingfors, den 17 November 1887.

På Postsparbanksstyrelsens vägnar:

A. Langolain.

G. A. Perander.

Helsingfors, J Simelii arfvingars boktryckeri aktiebolag, 1887.